VI

Λυσιδίκη σοί, Κύπρι, τὸν ἱππαστῆρα μύωπα
χρύσεον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός,
ᾧ πολὺν ὕπτιον ἵππον ἐγύμνασεν, οὐδέ ποτ᾽ αὐτῆς
μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης.
ἦν γὰρ ἀκέντητος τελεοδρόμος, οὕνεκεν ὅπλον
σοὶ κατὰ μεσσοπύλης χρύσεον ἐκρέμασεν.

VII

αἱ Σάμιαι Βιττὼ καὶ Νάννιον εἰς Ἀφροδίτης
φοιτᾶν τοῖς αὐτῆς οὐκ ἐθέλουσι νόμοις,
εἰς δ᾽ ἕτερ᾽ αὐτομολοῦσιν ἃ μὴ καλά. δεσπότι Κύπρι,
μίσει τὰς κοίτης τῆς παρὰ σοὶ φυγάδας.

VIII

ἡ λαμυρή μ᾽ ἔτρωσε Φιλαίνιον· εἰ δὲ τὸ τραῦμα
μὴ σαφές, ἀλλ᾽ ὁ πόνος δύεται εἰς ὄνυχα.
οἴχομ᾽, Ἔρωτες, ὄλωλα, διοίχομαι· εἰς γὰρ ἔχιδναν
νυστάζων ἐπέβην †ἤδ᾽† ἔθιγόν τ᾽ Ἀίδα.

IX

λύχνε, σὲ γὰρ παρεοῦσα τρὶς ὤμοσεν Ἡράκλεια
ἥξειν, κοὐχ ἥκει· λύχνε, σὺ δ᾽ εἰ θεὸς εἶ
τὴν δολίην ἀπάμυνον· ὅταν φίλον ἔνδον ἔχουσα
παίζῃ, ἀποσβεσθεὶς μηκέτι φῶς πάρεχε.